



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Evangelica contra horum temporum hæreses

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

In Lvcaë Cap. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39546

7. Vnum hic est quod in exemplum trahi non debet. Christus Herodem principem vulpem vocat, non ex contemptu magistratus, sed ex auctoritate Spiritus, quā nemo imitari debet. Demonstrat quippe propriam sibi potentiam, quod opus legationis suo toto inuito mundo perficiet vsque ad constitutum à Patre tempus. Hoc proprium Christo fuit.

IN LVCAE CAP. 14.

14. *Retribuetur enim tibi in retributione iustorum.*

Bonorum
operum
merces.

VALET hic locus euidenter pro retributione bonorum operū apud Deum. Opponit enim Christus retributionem humanam, qui mutuam cōpensationem in suis conuiujs venantur, retributioni quē à Deo futura est in resurrectione iustorum. At illa alia veri nominis retributio est; ergo & ista. Hæretici hunc locum tractantes, imprimis Calvinus, nihil aliud à Christo hic doceri volunt, nisi in conuiujs illis humanis non exerceri charitatem, nec ad probādā charitatem illa sufficere. At Christus docet inuitationem pauperum non solum esse opus charitatis Christianæ, sed etiam opus cui à Deo retribuetur in resurrectione iustorum, id est, in illa generali omnium iustorum glorificatione. Sic hæretici bona pietatis opera nihil nisi fructus quosdam fidei & charitatis, signāq; & notas filij Dei esse volunt: aliquid apud Deum valere, vel ad salutem conferre, contra euidentissimas Scripturas nolunt.

23. *Comē*

23. *Compelle eos intrare.*

TA METSI ad literam de ipsorum prædicatorum verbi Dei ingenti studio, feruore, & adhortatione hæc verba intelligi debeant; nõ est tamen improbanda S. Augustini expositio (vt eam hoc loco Calvinus ipse nõ improbare se dicit) quã adhibet contra Donatistas epist. 48. vt probet *piorum principum edictis ad veri Dei cultum & fidei vnitatem licitè cogi præfractos & rebelles hæreticos.* Hæreticorum tamen nuncupationem non exprimit hoc loco Calvinus, quia ipse met talis erat. Solum præfractos & rebelles nominat. Et rationem subiungit ex August. desumptam, *quia etsi voluntaria est fides* (melius dixisset, libera) *videmus tamen ijs medijs vtiliter domari eorum pervicaciam, qui non nisi coacti parent.* Plura hac de re in Promptuario nostro Catholico diximus.

Hæretici
ad officium
cogendi.

Domin. 5
post
Epiph.
tex. 3.

33. *Qui non renuntiat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus.*

OPERÆ precium est, insignem huius loci corruptelam ac deprauationem Calvinianam obseruare, vt verus ac germanus literæ sensus purius retineatur. Clarum & perspicuum est, Christi verba sic vt sonant intelligi debere, & veram eorum quæ possidemus abdicationem faciendam, omnibus diuēditis & in eleēmosynam datis, vel in communē vsum concessis, vt Christi discipuli simus, id est, Euangelicæ perfectionis statum arripiamus. Sic Apostoli ipsi fecerunt relinquētes omnia. Sic primi Christiani, Iudæi maximè cōuersi, ex singulari fidei feruore etiã ipsa consilia Euangelica veluti præcepta amplectentes, omnia sua vendebant, & ad Apostolorū

Euangelica
perfectionis
proprietatis
abdicatio.

Act. 4.

M m pe.

pedes deponabant. Vide August. de doctr. Christ. lib. 3. cap. 6. Postea illa perfectio ad paucos redacta est, qui à vita solitaria monachi dicti sunt, de quo vide Aug. in libello de moribus Eccle. Cath. Tom. 1. Nunc totum hunc sensum deprauat Calvinus Praposterè (inquit) faciet si quis literam præcisè vergeat, quasi nemo sit Christi discipulus nisi qui in mare proiecerit quicquid possidet, adeoque diuortium fecerit cū vxore, & liberis valedixerit. Talibus figmentis ad monachatum inducti sunt stulti homines, vt ad Christū accedere volentes, ab humanitate deficerent. Atqui nemo verius renuntiat omnibus quæ possidet, quam qui singulis momentis relinquere paratus, totum se quasi liber & solutus Domino impedit, & omnibus obstaculis superior vocationem suam prosequitur.

Caluini
criminationes
in-
suffe.

Hæc ille. Impostor improbus dum statum monasticum reprehendere vult, alia fingit quæ nemo monachus facit. Nemo futurus monachus in mare proiecit quicquid possidet. Nemo cū inuita cōiuge diuortium facit. Nemo sic liberis valedicit, vt eis prius, quātum in se est, non prospiciat. Nec coniugatus nec liberorum pater ad monachismi professionem aliter admittitur. Sic solet Calvinus sententiam Catholicam quam refellere vult, qualis est in proprijs terminis nunquam aut per rariō proferre, sed mutato controuersie & quæstionis statu, non sententiam Catholicā sed suū figmentum refutare. Mentitur ergo Calvinus affirmans homines ab humanitate deficere vt ad Christum accedant. Quod postremò dicit, ita falsum & impiū est vt Apostolos & omnes primos Christianos stultitiæ & impietatis cōuincat, qui de facto omnia sua reliquerunt vt Christum verius sequerentur. Alius ille modus quem Calvinus ponit, bonus quidem est renuntiandi modus, & omnibus

1. Cor. 7.

Christianis necessarius, qui sic debent vti hoc mundo
quasi

quasi non videntur, sed quòd verior & melior modus non sit, solum Apostolorum exemplū sufficienter demonstrat.

IN LUCÆ CAP. 15.

10. *Gaudium erit in celo & coram Angelis Dei.*

SOLENT hæretici Sãctos in celo mortuos Sancti in celo nostra cognoscunt. vocare, & eorum quæ hîc aguntur penitus ignaros asserere, vt sic eorū inuocationem planè ridiculã esse ostendãt. Sed quum de Sanctis dicat infrã Christus, *quid erunt æquales Angelis Dei.* Luc. 20. hîc autem conuersione pœnitentiũ adeò Angelis notam assermet vt de ea in celis gaudeãt, manifestè sequitur, beatis quoque in celo regnantibus eandem esse notam. Nulla autem ratio est, cur iustorum preces & vota non cognoscant, qui peccatorũ pœnitentiã cognoscere, & de ea lætari possũt. Nec æquales Angelis Sãcti esset, nisi in eodẽ saltẽ sciẽtiæ genere paritas & similitudo foret.

24. *In se reuersus dixit, &c. Surgã, & ibo ad Patrẽ meum.*

HÆRETICI hodie, vt solius fidei iustificantis dogma stabiliãt, ne ipsã quidem pœnitentiã ad remissionẽ peccatorũ necessariã esse volunt. Docet quippe pœnitentiã ex fide iustificãte nasci, & neminẽ pœnitere posse nisi qui iam sit filius Dei, & per fidẽ specialẽ Deũ sibi propitiũ credat. Sic latè & accuratè Calvinus Inst. lib. 3. cap. 3. num. 1. Hãc hæresim hæc sola parabola de filio prodigo luculenter conuincit. Hîc enim in exẽplo maximæ misericordiæ Dei quod à Christo proponitur, ea nõ confertur, nisi reuerso prius peccatori in se per odiũ peccati, & spem

Pœnitentiæ doctrinã à Caluino corruptã.

M u 2 ve-